

Скарбничка

Пес Аманди

Артур Максвелл

ПОДАРОК 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
ПРИКЛЮЧЕННЯ ЗУБАСТИКА 4

СВЕТ НА ПУТИ 5
«ДИВІТЬСЯ!» 6

СЕКРЕТИ МОРЯ
НЕВИДИМЕ. РЕЦЕПТ 7

ВІДОМІ УКРАЇНСЬКІ
ВИНАХОДИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
ВЫ МОЖЕТЕ СДЕЛАТЬ
МНОГОЕ 10

Весна

Цю історію розповіла мені маленька дівчинка із Замбії. У своєму листі вона описала те, що трапилося з її собакою Ровом.

В Аманди було декілька псів, але Ров був її улюбленцем. Щоранку дівчинка вибігала з дому, аби привітатися з Ровом та поговорити з ним.

Одного разу, підійшовши до будки, Аманда побачила, що пса там немає.

«Дивно... – промовила вона. – Де ж він може бути?»

Скільки дівчинка не гукала собаку, він так і не з'явився. «Зрештою, – заспокоювала вона себе, – усі собаки втікають на певний проміжок часу. Ось він зрозуміє, де краще, і повернеться, коли зголодніє».

Аманда погодувала інших собак і вирушила до школи. Та коли ввечері дівчинка повернулася додому і Ров не вибіг їй назустріч, вона занепокоїлася. «Можливо, його вкусила змія чи

проковтнув крокодил?» – спадало їй на думку.

Сутеніло, проте Ров так і не з'явився. Того вечора, перед тим, як лягти спати, Аманда попросила Бога про свого собаку і попросила, щоб уранці Ров повернувся до неї цілим та неушкодженим.

Настав ранок, і на подвір'ї перед дверима сидів Ров. Але що це в нього з лапою? Вона була травмована. Аманда так ніколи і не дізналася, що трапилося з її собакою, адже він не міг їй про це розповісти.

Дівчинка акуратно промила рану і якомога обережніше забинтувала поранену лапу собаки. Поки Аманда надавала допомогу собаці, Ров скавучав, проте жодного разу не намагався вкусити її. Здавалося, пес розумів, що дівчинка бажає йому допомогти, намагаючись не завдати болю.

Через декілька тижнів, коли лапа пса повністю зажила, Аман-

да вирушила з ним до річки. Вона хотіла погратися із собакою на березі річки, яка протікала неподалік від дому. Побачивши біля берега гарну водяну лілію, дівчинка простягнула до неї руку, та, втративши рівновагу, Аманда впала у воду.

Борсаючись у воді, дівчинка почала кликати на допомогу, тому що не вміла плавати і не відчувала під ногами дна. Проте ніхто не чув її крику. Ніхто, крім Рова. Він щодуху кинувся з берега у воду. Ухопившись зубами за одяг Аманди, він докладав чималих зусиль, доки не дотягнув дівчинку досить близько до берега і вона змогла піднятися та вийти з води.

«Ось бачиш, дядечку Артуре, – писала наприкінці листа Аманда, – добре ставлення до тварин не тільки приносить радість. Вдячна тварина може врятувати життя людині...» І це справді так!

Уже весна до нас прийшла,
Настали теплі дні.
Заквітчені стоять сади,
Співають солов'ї.

Із друзями на луг пішов.
Увесь у квітах він.
Пограли у футбол ми,
Не відчуваю ніг.

Коли на мить я зупинивсь,
Красу побачив знов.
З якого боку не дивись –
Навкруг Божа любов.

Людмила Мілютенко

СЕММІ ТА
ВЕДМІДЬ

3

ДОБРОЕ
СЕРДЦЕ

5

СИЛА
ТЯЖІННЯ

11

Подарок

У одной девочки была любимая кукла. Кукла не могла говорить, но девочке казалось, что она все понимает и как-то по-своему ей отвечает. Девочка часами могла играть с куклой, а иногда возила ее гулять на улицу, где другие девочки тоже гуляли со своими куклами.

Однажды девочка положила свою красавицу-куклу в колясочку и повезла ее гулять. Колясочка была плетеная, а кукла накрыта стеганым одеяльцем. Девочка гордо шагала вперед, толкая перед собой колясочку.

Навстречу шла другая девочка с тряпочной куклой в руках, и сама она тоже была в каком-то бесцветном, помятом платьице, выглядела бедно. Девочка с красивой куклой посмотрела на свою любимицу и сказала: «Ты – моя красавица, как я рада, что ты не так ужасно выглядишь, как та тряпочная кукла в руках у этой девочки...»

Но бедная девочка очень любила свою куклу. Она разговаривала с ней и нянчила ее, прижимая к себе, но у нее не было красивой коляски.

Вдруг из-за поворота выехал грузовик. Девочкам пришлось отскочить в сторону, при этом бедная девочка выронила свою тряпочную куклу, и колеса грузовика раздавили ее на глазах у обеих девочек. Бедная девочка склонилась над своей куклой и горько заплакала, глядя на вдавленную в грязь тряпку. Ее сокровище погибло под колесами грузовика. С кем она теперь будет играть?

Тогда девочка с колясочкой и красивой куклой подошла к ней и, положив ей руку на плечо, утешала, как могла. Но бедная девочка плакала все громче. Тогда девочка с колясочкой протянула ей свою красавицу-куклу и сказала: «На, возьми ее себе. Это самая красивая кукла в мире, и с ней ты будешь очень счастливой». Обняв и поцеловав свою красавицу на прощание, девочка отдала ее своей новой подруге.

Бедная девочка не верила своим глазам. «Неужели это для меня? Не может быть!» – повторяла она, а новая подруга побежала домой.

Дома девочка из богатой семьи села у порога и грустно смотрела на пустую коляску.

На самом верхнем этаже ближайшего дома жила пожилая женщина. Она видела все, что произошло под ее окнами на улице, и стала случайной свидетельницей всей этой трогательной сцены.

Через несколько дней женщина стояла с большим пакетом на пороге дома девочки, отдавшей свою любимую куклу.

Женщина позвонила в дверь, ей открыли. Она вручила свой пакет матери девочки, сказав при этом, что в пакете лежит красивая кукла для девочки, которая смогла отдать свою куклу другому ребенку. Мама позвала дочь, объяснила ей, почему женщина принесла пакет и что в нем находится. Девочка развернула его. Новая кукла была еще красивее прежней. Девочка была счастлива. Мама, смахивая слезы, одновременно смеялась и плакала, целуя свою девочку и благодаря добрую женщину и Господа.

ЗНАЙДИ ВІДМІННОСТІ

НАДІЙНИЙ ДРУГ

Розпочалася весна. Уже й гуси прилетіли. Усе почало пробуджуватися. А на ставку крига ще міцна.

Максим та його друг Сашко бачили, як їхній сусід, дядько Микола, учора сидів коло ополонки та ловив рибу.

І ось сьогодні, після занять у школі, хлопцям захотілося піти до ставка й роздивитися місце, де ловилася риба.

Підійшовши до ставка, вони не могли зайти на кригу, бо лід біля берега почав танути. Проте цих хоробрих хлопчиків це не злякало.

Ідея виникла у Максима: принести довгу дошку і зробити місток з берега на кригу. Так і зробили. Вони раділи, що такі дотепні та кмітливі. Підійшовши до ополонки, хлопці заглядали з усіх боків у неї, навіть рибу бачили, яка підпливала.

Біля ополонки лід почав тріщати. Сашко злякався, відбіг від того місця. Почав

кликати Максима, але той його не слухав, а галасував і скакав у тих місцях, де тріщав лід. Сашко не знав, що робити. Залишатися з Максимом – небезпечно, залишити друга – не можна. Сашко так розхвилювався, аж сльози на очі навернулися. І тут він згадав, як бабуся завжди його навчала: «У скрутних обставинах – молися». Сашко почав молитися.

Враз лід під Максимом провалився. Він почав кри-

чати і кликати на допомогу Сашка.

Хлопчик миттю схопив ту дошку, яку вони разом принесли, ліг на лід і підсунув її до товариша, а сам міцно тримав її. Максим міцно вхопився за дошку і виліз із води на кригу. Від радощів Сашко обняв свого друга. Уже разом вони взяли дошку, зробили з неї місток і зійшли на берег.

Сашко дякував Богу за те, що зміг врятувати товариша, а Максим, відчуваючи вину, попросив у товариша вибачення.

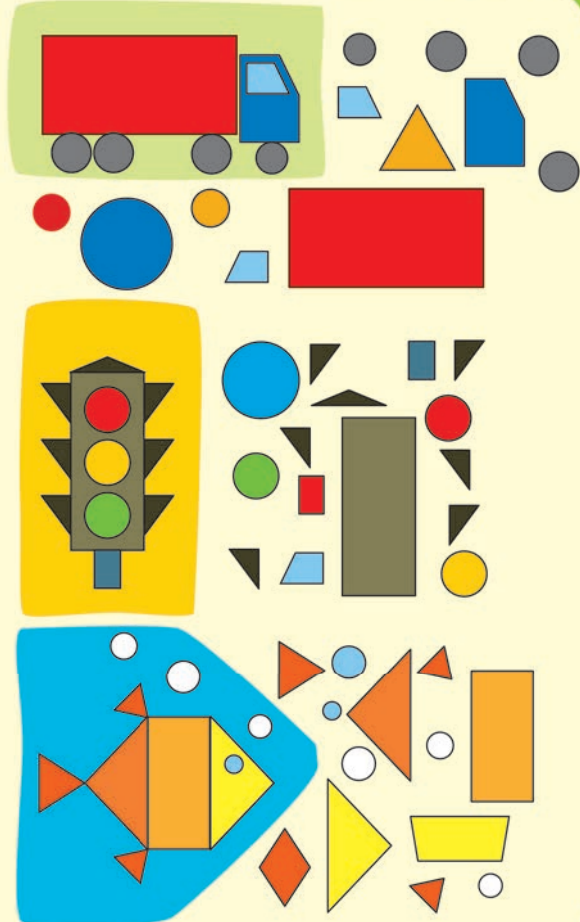
Ця історія має щасливий кінець. Бережіть своїх друзів, дорожіть дружбаю! Станьте для когось надійним другом!

Людмила Мілютенко

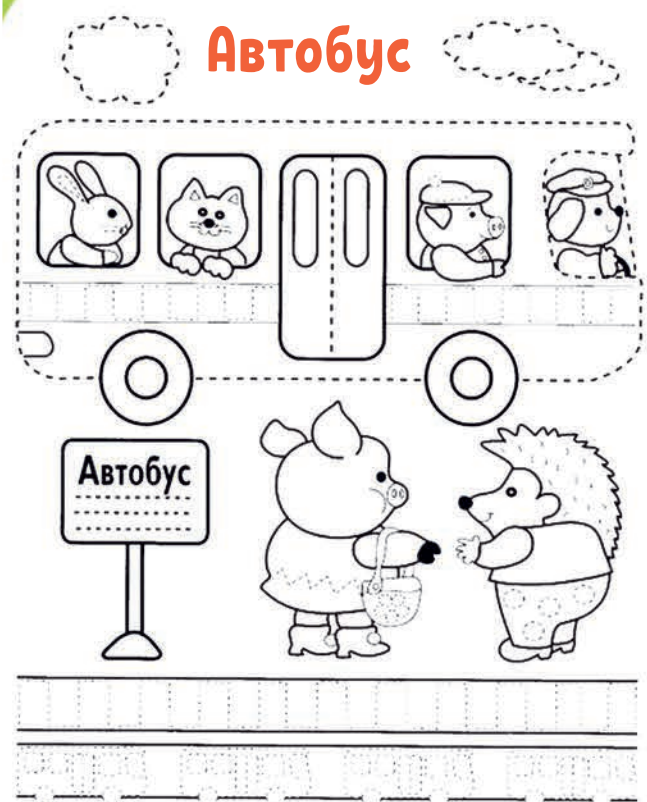
Вибери лише ті геометричні фігури, з яких складаються предмети.

Геометрія

ЛОГІКА

Хто в якому
будиночку живе?

СЕММІ ТА ВЕДМІДЬ

Вхідні двері широко розчинилися, і в кімнату забіг переляканий чоловік.

— Я... я щойно бачив величезного ведмедя! Він ласував ожиною в придорожніх заростях, — переводячи подих, сказав він. — Я можу у вас переночувати? — звернувся він до господаря.

У відповідь фермери, що зібралися в кафе, почали бурхливо обговорювати події:

— Мабуть, це той ведмідь, що вкрав у мене декілька ягнят!

— А в мене — кілька кращих курей!

Увесь цей час восьмирічний Семмі сидів непоміченим у кутку кімнати. Хлопчик стежив за тим, як фермери їли цукрове печиво його мами. Уявивши, що ведмідь блукає поряд з їхнім домом, хлопчик здригнувся.

Вийшовши зі спальні, яка була в прибудові, мама сіла на диван біля Семмі і сказала, що його маленька сестричка заснула і що йому теж пора спати.

Зачинивши двері за останнім відвідувачем, батько зачинив їх на клямку. Повернувшись до переляканого незнайомця, батько промовив:

— Друже, взагалі-то в нас тут не готель, але я не дозволю вам ночувати на вулиці. Ви зможете переночувати ось там, на старому дивані.

Перед сном члени родини та запрошений на сімейне богослужіння гість схилили коліна і попросили Господа захисту на ніч.

Проте Семмі не міг заснути, думаючи про ведмедів. Мама

спекла цукрове печиво і також лягла спати.

Проте щойно Семмі задрімав, як почув незрозумілий скрегіт.

— Тату, — прошепотів він, — там хтось є!

— Мабуть, це наш гість перевертається з боку на бік на старому дивані. Спи, синку, — крізь сон пробурмотів тато.

Зненацька під натиском чогось сильного вхідні двері відчинилися. З'явився темний силует.

Це був ведмідь! Семмі завмер у ліжку. Він не міг навіть говорити.

З жахом хлопчик стежив за тим, як тварина підійшла до старого дивана і прилягла.

Потім ведмідь пішов до кухні і поласував маминим печивом. Семмі хотів закричати, та йому перехопило подих. Від страху та напруги Семмі трясся, немов у лихоманці.

Ведмідь підійшов до колиски, де спала мала сестричка Елла, і знову прилягався.

Потім схопив загорнуту в ковдру дівчинку і кинувся втікати. Коли ведмідь був уже на порозі, Елла, прокинувшись, вигукнула:

«Мамочко, допоможи!»

Переляканий Семмі закричав: «Тату, Джордже, прокинься! Ведмідь щойно забрав Еллу!».

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом одягнувшись, тато схопив рушницю, вибіг на вулицю і двічі вистрелив. Брат вибіг слідом за татом. Сусіди та фермери приєдналися до пошуків дівчинки. Семмі також почав одягатися. Зашнуровуючи взуття, Семмі побачив маму, яка молилася і просила Бога зберегти життя Елли.

Поспіхом спускаючись гірською стежиною, хлопчик до крові поранив руки, подряпав обличчя. У відчаї він зупинився і промовив:

— Ісусе, прошу Тебе, врятуй Еллу! Не дай ведмедю заповідати їй шкоду!

— Семмі! — почув хлопчик. Хлопчик завмер на місці.

— Семмі, забори мене звідси! — почув він голос сестрички.

Зійшовши зі стежки, у темряві Семмі намацав ковдру Елли.

Потім почав рухатися на її голос. Нарешті він знайшов сестричку.

Вона його дуже міцно обхопила руками.

— Я так хочу до мами! Поганий ведмідь подряпав Еллу, дивися, яка «бубка», — промовила дівчинка.

Посадивши сестричку собі на спину, Семмі почав дертися гірською стежиною. Прийшовши додому, восьмирічний хлопчик ледве не впав від втоми.

— О моя донечко! Я така рада, що ти жива! — вигукнула мама.

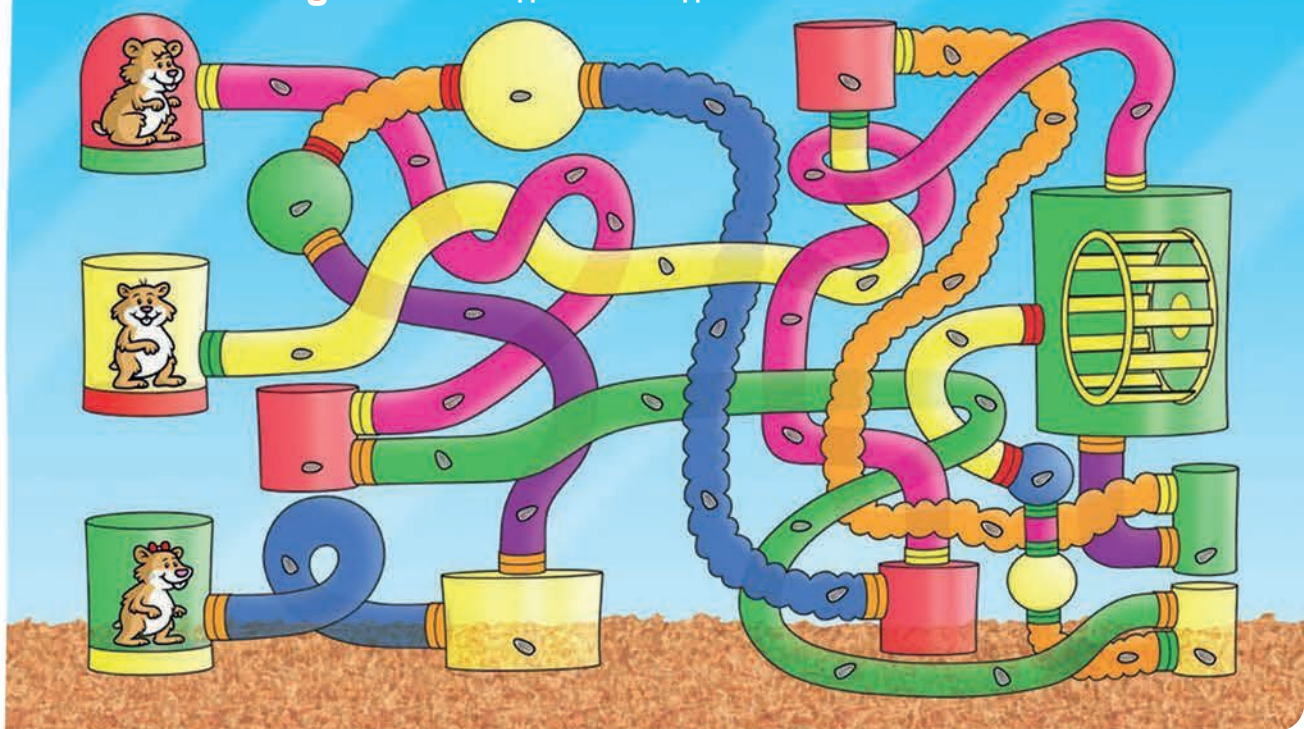
Ведмідь, вочевидь, злякавшись пострілів, кинув дитину неподалік від дому. Перш ніж розійтись по домівках, фермери опустили на коліна і подякували Господу за порятунок дівчинки. Прощаючись, вони плескали по плечу Семмі, хвалячи хлопчика за сміливість.

З того часу ведмедя ніхто не бачив. Минули роки. Елла із задоволенням розповідає своїм онукам історію про Семмі та ведмедя.

Мільдreda Томсон Олсен

Лабіринт

Який із хом'яків найшвидше
дістанеться до колеса?

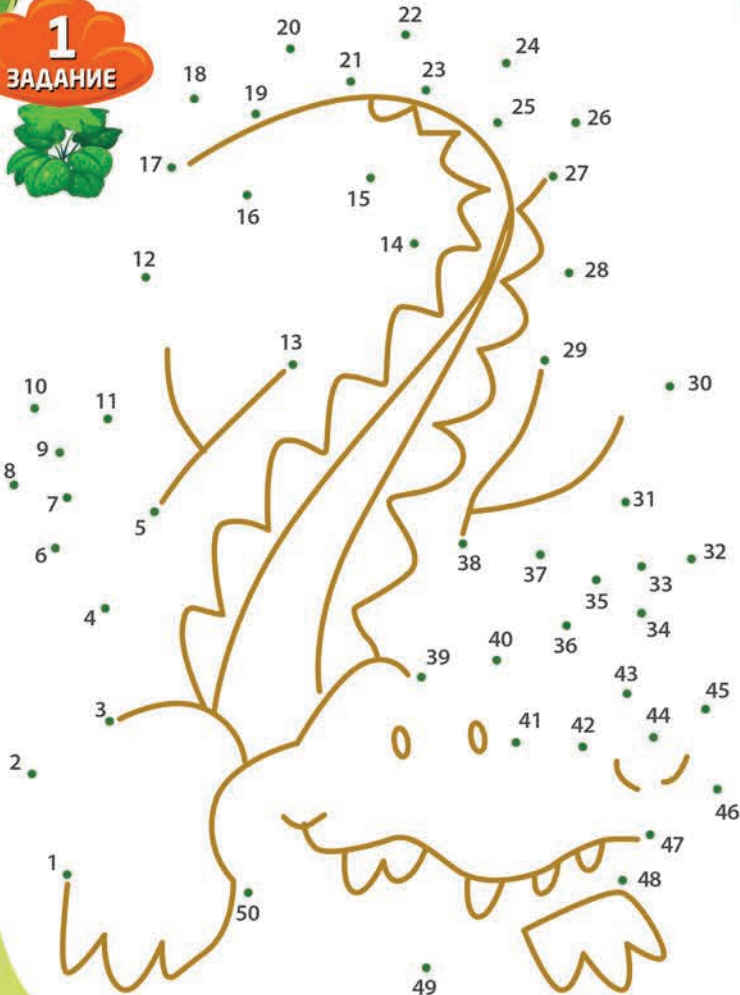

Приключения Зубастика

В одной маленькой реке жил крокодилчик, которого все называли Зубастик. Это имя он получил не потому, что всех кусал. Он просто любил широко улыбаться. Все видели его большие острые зубы и очень боялись. Но Зубастик был добрый и хотел со всеми дружить.

Нарисуй и раскрась Зубастика.

1 ЗАДАНИЕ

2 ЗАДАНИЕ

3 ЗАДАНИЕ

Однажды мышата предложили Зубастике поиграть в одну интересную игру. Нужно было выбрать, как правильно пишутся слова. Крокодилчик в школу не ходил, поэтому ему сложно было справиться с этим заданием.

Помоги Зубастике. Раскрась в красный цвет квадратик, рядом с которым слово написано неправильно.

☐ гнездо	☐ медведь	☐ кенгуру
☐ гнездо	☐ медведь	☐ кингуру
		
☐ лимон	☐ зонтик	☐ гетара
☐ лимон	☐ зонтек	☐ гитара

4 ЗАДАНИЕ

Крокодилчик часто играл с мышатами. «Почему меня все боятся? — думал он. — И для чего только у меня эти большие острые зубы?» Но однажды, когда мышата прибежали к Зубастике в гости на полянку, они увидели, как из-за куста выскочила огромная кошка. Мышата очень испугались и спрятались за крокодилчика. Зубастик улыбнулся кошке, показав свои большие зубы, и она убежала. «Спасибо тебе, Зубастик, ты спас нас», — благодарили его мышата. «Теперь я понимаю, для чего у меня такие острые зубы, — подумал крокодилчик, — чтобы защищать моих друзей от опасности». Мышата и Зубастик были очень счастливы, что когда-то подружились.

Нарисуй по точкам кошку, которая испугала мышат.

5 ЗАДАНИЕ

Задание от Зубастика

Поиграй с друзьями в эту игру. Возьми чистый лист бумаги. Нарисуй что-нибудь из списка слов. Предложи другу написать, что он увидел. Проверь, правильно ли он написал слово. Потом поменяйтесь местами. Пусть кто-нибудь из твоих друзей нарисует что-нибудь, а ты напиши слово. В конце игры посчитайте, сколько слов каждый из вас написал правильно, а в скольких сделал ошибки.

Список слов для игры:

ручка,	поросенок,	слон,	слива,
вертолет,	петух,	улитка,	яблоко,
крокодил,	помидор,	ковер,	тапочки,
матрас,	капуста,	стол, окно,	телевизор,
обезьяна,	чайник,	бабочка,	телефон,
кукушка,	дельфин,	колокольчик,	корова,
носорог,	медуза,	бочка,	огурец,
дудочка,	ромашка,	кастрюля,	тигр,
конверт,	розетка,	дверь,	попугай.
береза,	подушка,	кошка,	
лампочка,	червяк,	дерево,	

Доброе сердце

Эта история повествует о маленьком зяблике, который жил в Сандерсфуте, небольшой приморской деревушке со старинными постройками и очаровательным обширным песчаным берегом. Между живой цветущей изгородью проходит длинная узкая дорога, отделяющая деревню от железнодорожной станции.

Как-то в ненастный день эта маленькая птичка, наверное, устала бороться с сильным ветром и, пролетая мимо одного из домов этой деревни, влетела в открытое окно. Случилось так, что в этой комнате лежала девочка по имени Кэтлин, которая не могла ходить. Она очень обрадовалась, увидев маленькую гостью. Девочка покормила

птичку и нежно заботилась о ней, пока погода не улучшилась. Утром птичка улетела.

На следующий день, к великому удивлению и радости Кэтлин, птичка вернулась, взяла пищу и снова улетела. И на другой день все повторилось снова, и так птичка не пропускала ни одного утра, чтобы не прилететь на завтрак. Но однажды маленькая гостья не появилась. Кэтлин подумала, что птичка погибла. Она ждала ее и каждый день готовила для нее угощение, но все напрасно.

Спустя неделю зяблик прилетел снова, но на маленькой грудке птички была видна рана. Кэтлин заботилась о птичке и лечила ее, пока та полностью не выздоровела. Девочка на-

блюдала, как птичка клевала из маленькой тарелочки. Они стали большими друзьями.

Но однажды случилось нечто необычное! Как-то утром в комнату Кэтлин вошла тетя. Маленькая девочка еще спала. И тут тетя увидела на волосах Кэтлин кусочек розовой ленточки. Она удивилась: «Как эта ленточка могла попасть сюда?» И когда Кэтлин проснулась, то сказала, что ничего не знает. Пока они разговаривали, в открытое окно залетел зяблик, и в клеве у него был другой подарок – обрывок яркой шерстяной нитки. Птичка положила нитку на подушку и упорхнула. «О добрая, милая маленькая птичка! – воскликнула Кэтлин. – Ты хочешь сказать мне: “Спасибо!”»

Помоги котенку найти миску с едой.

83	84	85	86	97	98	99			
82	89	88	87	96	95	100			
81	90	91	92	93	94				
80	79	72	71	70	63	62	61	54	53
77	78	73	68	69	64	59	60	55	52
76	75	74	67	66	65	58	57	56	51
5	6	7	10	11	12	45	46	47	50
4	3	8	9	14	13	44	43	48	49
1	2		16	15	24	25	42	41	40
			17	22	23	26	33	34	39
			18	21	28	27	32	35	38
			19	20	29	30	31	36	37

ЗНАЙДИ ЗАМОК

ВЕДМЕДИК

З'єднай лінії та розмалюй.

Логіка

Який вигляд має кожна пірамідка згори?

СВЕТ НА ПУТИ

Одному человеку пришлось однажды ехать на автомобиле в густом тумане. Дорога проходила через какой-то город, но не было видно ни города, ни дороги, ни даже белой черты посреди дороги или по ее краям. В такие ночи можно легко натолкнуться на что-нибудь и разбиться вместе с автомобилем. Яркий свет фар не только не помогает, но мешает. Капли тумана отражают свет фар, и он бьет в глаза водителю, ослепляя его. Туман превращается в огненную стену перед его глазами.

Водитель с большим трудом продвигался вперед и вдруг почувствовал толчок. Он остановил машину и вышел посмотреть, на что же он натолкнулся. Он обнаружил, что машина нат-

кнулась на цементный барьер, разделяющий дорогу. Мысленно поблагодарив Бога за то, что не переехал человека, водитель сел снова за руль, чтобы выровнять машину и как-то двигаться дальше. В полном мраке нельзя было разглядеть, едет ли он в город или из города. Водитель готов был уже ожидать утра, стоя у края дороги, но подумал, что и это опасно, потому что другая машина может наскочить на него в темноте, и совсем потерялся, не зная, что делать.

Вдруг в окно машины заглянуло удивленное лицо незнакомо-го мальчика.

«Чем могу быть полезным?» – спросил мальчик. Человек за рулем ответил в недоумении: «Чем ты можешь помочь мне? Когда туман такой густой, что

машина не может сдвинуться с места даже с помощью фар».

«Я могу помочь вам моим фонариком. Я пойду впереди и буду светить на край дороги, а вы будете светить фарами мне в спину, и так мы медленно выедем из полосы тумана».

Водитель принял совет мальчика, и они двинулись в путь. Напрягая все свое зрение, водитель едва различал спину мальчика, но все же двигался вперед. Приблизительно через полтора километра туман исчез, и воздух стал чистым и прозрачным. Человек остановил машину и хотел поблагодарить мальчика, но тот уже скрылся в тумане, вероятно, в поисках кого – то другого, кому бы он мог помочь выбраться из непроницаемого мрака.

Марку виповнилося лише десять років, проте для свого віку він був рослим хлопчиком. Марк міг кинути м'яча далі за всіх хлопців. Він міг сумлінно виконувати свою працю. Проте лише тоді, коли сам цього бажав, що траплялося не часто.

На жаль, Марк чудово знав про свою силу і вважав, що інші люди також повинні знати. Йому подобалося, коли ним та його успіхами захоплювалися інші люди.

— Дивіться, як я зараз влучу по м'ячу! — вигукував він.

Чи:

— Дивіться, як я їду на велосипеді!

Проте людям це набридало, тому що вони не люблять дивитися на тих, хто потребує до себе постійної уваги. І рано чи пізно з усіма, хто вихваляється, обов'язково щось трапляється.

Так сталося і з Марком. Одного разу він проводив канікули на морському узбережжі. У ясні та тихі дні батьки дозволяли йому самому відпливати на човні в море.

Хлопчика переповнювали в такі дні позитивні емоції. Він умів добре гребти веслами, що будь-кому було

складно наздогнати його. Проте Марк псував враження про себе, знову й знову вигукуючи:

— Дивіться! Дивіться! Дивіться!

Ось тоді все і сталося... Якби ти там був, то теж не зміг би втриматися від сміху. Того дня слідом за Марком плів ще один хлопчик, котрий його наздоганяв. Марк помітив його, і, розвинувши максимальну швидкість, намагався втримати дистанцію, тому що навіть уявити не міг, що хтось його може обігнати.

— Дивіться, як я зараз його обжену! — кричав Марк. — Дивіться!

Раптом кочет правого весла Марка зіскочив з отвору. Марка за інерцією відкинуло назад, і він упав на спину, високо задерши ноги.

Водночас хлопець випустив з рук весло, воно впало у воду, і його відразу ж підхопила течія.

Оговтавшись, Марк роздивився навколо. Він побачив, що перебуває далеко від берега і всього лише з одним веслом. Що ж робити? Утім, він не звик опускати руки в складних обставинах. Марк переніс одне із кріплень весел до заднього

борту човна, вставив у нього єдине весло, що залишилося, і, стоячи на ногах, почав використовувати його як пропелер. Човен рухався вперед, і ось Марк вже знову почав кричати:

— Дивіться! Усі подивіться на мене!

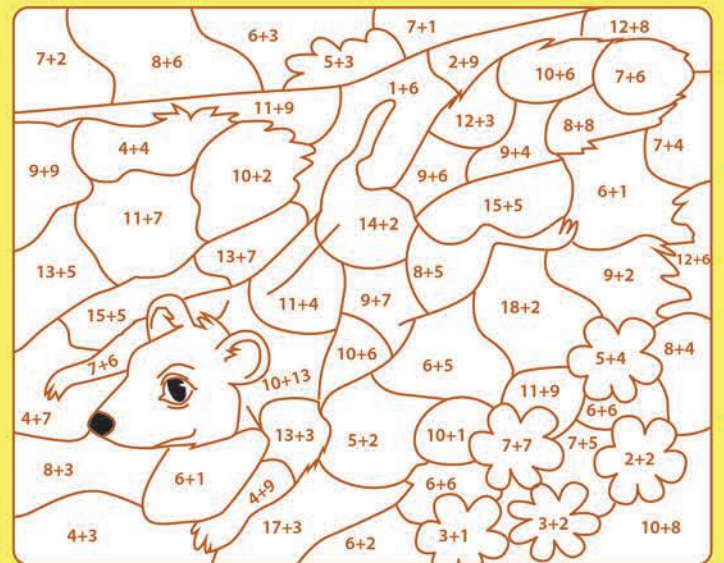
Але тієї миті, коли він розвернув весло, щоб примусити човен рухатися швидше, воно також зіскочило із кріплення. І, втративши рівновагу, Марк упав за борт. І, звичайно, усі дивилися на нього саме в той момент, коли він найменше цього хотів. Невдовзі з усіх сторін до нього почали підпливати човни. Якийсь чоловік дістав Марка з води і доставив на берег.

Інший врятував його човен, у той час як третій вирушив на пошук весел. Марк сумно йшов берегом. Вода стікала з волосся, сорочки, штанів і виливалася з туфель.

— Дивіться! — хтось голосно вигукнув з натовпу. Марко повернувся, у його очах спалахнув вогонь. Та що він міг сказати? Усі сміялися, і він також розсміявся. Хлопчик чудово засвоїв урок, перестав вихвалятися і вигукувати: «Дивіться!»

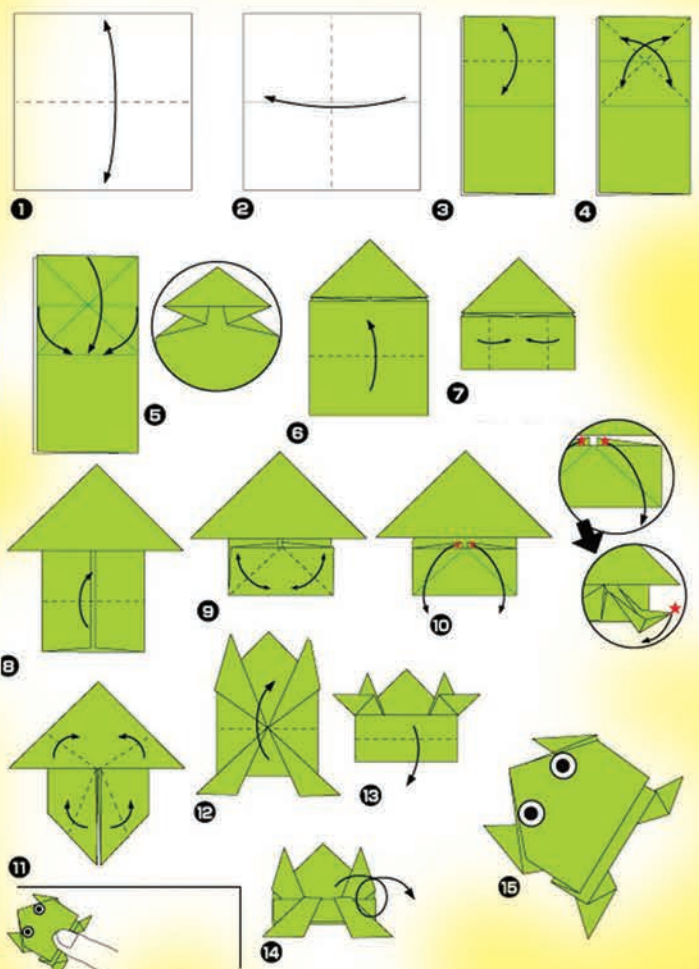
РОЗФАРБУЙ ЗА ЦИФРАМИ.

червоний	5	темно-зелений	8, 12, 18
темно-синій	9, 14	фіолетовий	4
сірий	7, 11, 20	коричневий	13, 15, 16

ОРИГАМІ

Зроби за схемою жабку.

КРОСВОРД

Розглянь малюнок та розгадай усі професії.

СЕКРЕТИ МОРЯ

Моря менші за розмірами і не такі глибокі, як океани. Океани – це велетенські маси води, які постійно рухаються і досягають кількох кілометрів углиб.

Космонавти, які бачили нашу планету з космосу, кажуть, що вона блакитна: вода займає більшу площу, ніж материки.

Суднові, що виходить з Європи, доводиться долати весь Атлантичний океан, щоб дістатися Америки. Христофор Колумб залишив Іспанію і перетнув Атлантичний океан. Він відкрив Америку, проте вважав, що приплив до Індії. Саме тому тамтешніх аборигенів він назвав індіанцями.

Африканські діти купаються в Атлантичному океані так само, як і бразильські. Їх розділяють тисячі кілометрів!

Існують полярні океани. Океани на полюсах – Північному і Південному – взимку замерзають і вкриваються товстим шаром криги, що називається паковою кригою.

ЕКСПЕРИМЕНТ

Використовуючи яйце та посуд із водою, уяви собі, що яйце – це людина і що вода у склянці робиться водою Мертвого моря!

Закип'яти воду (3л) з кухонною сіллю (500г), щоб сіль остаточно розчинилася. Залиш рідину охолоджуватися, перш ніж виконувати дослід. Порівняй із прісною водою, у якій яйце потоне.

У солоній воді яйце плаватиме. Солоні вода має вищу щільність, тому вона виштовхує яйце на поверхню.

Мертве море розкинулося посеред пустелі. Воно зовсім маленьке і схоже на велике озеро. Чудернацькі скульптури із солі височіють над мілинами. І зовсім не обов'язково вміти плавати: у ньому неможливо потонути.

Але є ще одна дивна назва моря – Мертве. Називають його мертвим тому, що воно так солоне, що риби в ньому не можуть жити. На глибині 12 м – суцільна темрява.

Ви, певна річ, чули про Червоне море. У цьому вузькому морі є водорості, що, відмираючи, стають червоними. Саме тому море назвали Червоним. Дуже багато любителів підводної відеозйомки у Червоному морі. Риба до них звикла і підпливає «позувати» перед камерами.

Звісно, ви знаєте, про Індійський та Тихий океани. Тихий океан – найбільший і найширший з усіх океанів, він міг би вмістити землі всього світу. Назву «Тихий» дав цьому океану мореплавець Фернан Магеллан, котрий першим його перетнув 1521 року. Під його проводом іспанський флот досяг Філіппін. Того разу їм по-таланило – плавання було, на диво, спокійним. За весь час їхньої подорожі (а тривала вона 4 місяці) не стався жоден шторм. Ось чому океан назвали Тихим. А насправді Тихий океан – неспокійний і грізний, і багато моряків випробували на собі його «важкий характер».

У теплих морях можна побачити дуже гарні скелі, які називаються коралами. Насправді це не скелі, а величезні поселення маленьких тваринок. Ці тварини мусять себе захищати.

Вони оточують себе дуже міцними мушлями. Притиснуті одна до одної, мушлі утворюють більшу чи меншу скелю чудернацької форми. Але не всі корали стають будівельним матеріалом для скель. Окремі нагадують вишукані рослини.

НЕВИДИМЕ

Тобі знадобляться аркуш паперу, пензлик та перо, щоб писати, молоко замість чорнила. Напиши послання і зачекай, доки воно підсохне. А ось щоб літери проявилися, попроси допомоги в дорослого. Потрібно запалити свічку і нагріти аркуш паперу, на якому записане послання, над її полум'ям, тільки дуже обережно. Ти побачиш, як на аркуші почнуть проявлятися коричневі літери.

Як чорнило можна використовувати сок лимона чи цибулі. Підійде і сода, розведена у воді, тільки в цьому випадку аркуш доведеться змочити виноградним соком, перш ніж проявити текст. Якщо ти отримаєш таке послання, буде цікаво вгадувати, що ж там написано, до того, як нагрієш чи намочиш аркуш. Те, що текст невидимий, робить його таємничим та цікавим.

ФРУКТОВИЙ САЛАТ С ХУРМОЙ

Фруктовые салаты очень полезны, поскольку они пополняют запас необходимых витаминов. Этот салат не требует заправки. Сок сочной хурмы смешивается с соком спелого сладкого апельсина, поэтому салат не требуется дополнительно чем-то заправлять. Но по желанию можете добавить йогурт или мед, смешанный с лимонным соком.

Хурму желательно использовать спелую, сочную, без терпкости.

Необходимые фрукты:

- Хурма – 1шт.
- Банан – 1шт.
- Апельсин – 1шт.
- Киви – 2 шт.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ:

1

Апельсин очистите, разделите на дольки и нарежьте каждую дольку на 3-4 части.

2

Банан очистите, нарежьте небольшими кусочками.

3

Киви очистите и нарежьте кружочками. Выложите на тарелку.

5

Апельсины, бананы и хурму аккуратно смешайте.

6

Сверху на киви выложите салат.

7

Салат из хурмы готов, посыпьте сверху клюквой. Подавайте сразу после приготовления.

4

Оставшееся киви мелко порежьте и добавьте к салату. Хурму порежьте на дольки. Удалите косточки, если они есть. Каждую дольку разрежьте еще на 3-4 части.

Приятного аппетита!

ЛАБІРИНТ

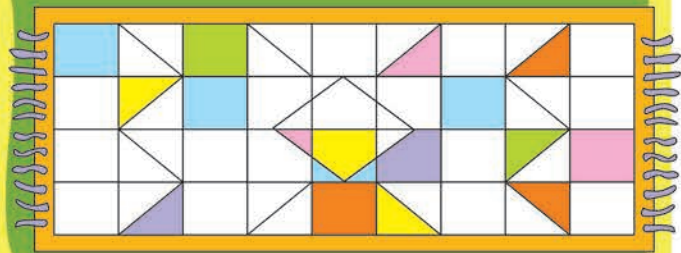

КЕКСИ

КИЛИМОВІ ДОРІЖКИ

Розфарбуй доріжку симетрично.

ВІДОМІ
УКРАЇНСЬКІ ВІНАХОДИ

ВЕРТОЛІТ

Винахідником вертольоту є київський авіаконструктор, який емігрував до США, **Ігор Сікорський**. Перший вертоліт піднявся в небо 1939 року. Пізніше на його основі був створений перший у світі вертоліт-амфібія на поплавковому шасі, який міг злітати з води і сідати на суші.

НАЙШВИДШИЙ
АВТОМОБІЛЬ

У найшвидшому автомобілі, проект якого в 1966 році розробив харків'янин **Володимир Нікітін**, був установлений вертолітний газотурбінний двигун потужністю 400 кінських сил. Розрахункова швидкість машини становила 400 км/год, але вона не була досягнута через відсутність відповідної траси.

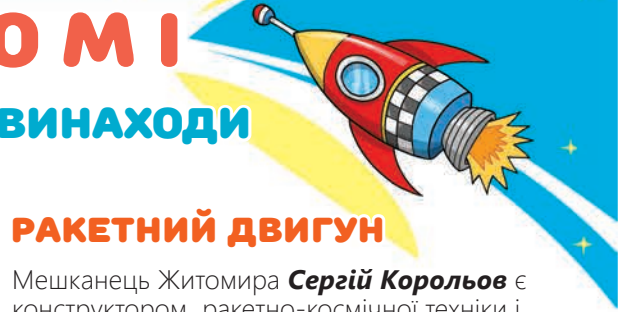
КІНЕСКОП

Йосип Тимченко за два роки до відкриття братів Люм'єр, спільно з фізиком Миколою Любимовим, розробив скачковий механізм «равлик». Його принцип дії був покладений в основу створення кінескопа. У 1893 році в Одесі були показані два фільми, знятих за допомогою першого кінескопа. Тимченко випередив західних винахідників кінематографа, однак його пристрій не був запатентований.

РЕНТГЕН

Українець **Іван Пулюй** за 14 років до німця Вільгельма Рентгена сконструював трубку, яка згодом стала прообразом сучасних рентгеновських апаратів. Він значно глибше, ніж Рентген, проаналізував природу і механізми виникнення променів, а також на прикладах продемонстрував їхню суть. Саме Іван Пулюй першим у світі зробив рентгеновський знімок людського скелета.

РАКЕТНИЙ ДВИГУН

Мешканець Житомира **Сергій Корольов** є конструктором ракетно-космічної техніки і засновником космонавтики. У 1931 році він разом з колегою Ф. Цандером домоглися створення організації, яка згодом стала державною науково-конструкторською лабораторією з розробки ракетних літальних апаратів. У 1957 році Корольов запустив на навколосезну орбіту перший в історії штучний супутник Землі.

ПЕРШИЙ ПІДВОДНИЙ
ЧОВЕН-ЧАЙКА

Безпалубний плоско-донний човен

запорізьких козаків, чайка, був створений у XVI-XVII століттях. Зовні бортів кріпився очеретяний пояс, завдяки якому човен могли спускати під воду і утримувати його на плаву. Швидкість чайки становила приблизно 15 км/год, що надавало можливість козакам без труднощів втекти від турецьких галер.

Окрім вищезгаданих відкриттів, українське коріння мають такі винаходи, як **екоавтомобіль**, що працює на повітрі, **компакт-диск**, **вугільний комбайн**, **пристрій для боротьби з ураганями**, **опріснення морської води**, **рукавичка** для людей з обмеженими можливостями.

ЧЕРВОНА КНИГА

Дорогі друзі, усі ви чули про Червону книгу.

Але що ж це за книга?

Червона книга — це список рідкісних, зникаючих видів тварин, комах, риб, грибів і рослин.

Уперше Міжнародна Червона книга побачила світ 1963 року. Для того щоб скласти і видати її, знадобилося близько 15 років праці вчених.

Перша Червона книга України побачила світ 1980 року. Нині вона налічує 542 види тварин і 826 видів рослин та грибів.

Наведемо кілька з них.

1

До тварин, занесених до Червоної книги, належить **іжак вухатий**. Він поширений на території Європи, у тому числі й України, та живе переважно в степах і пустелях. Унікальним серед інших іжаків роблять його довгі вуха, які можуть за розміром бути як половина голови.

2

Наступний, кого ми не могли оминати увагою, — **вихухіль** або **хохуля**. Хохуля — середніх розмірів тварина, 20-25 см завдовжки і з хвостом такої ж довжини, добре пристосована до життя у воді. Вихухіль має конусоподібну голову з рухомим хоботком. Щільне, густе темне хутро не промокає, оскільки добре змашується жиром. У воді хохуля поводить майже як риба, і по 10-12 хвилин може перебувати під водою. Велику частину життя тварина проводить саме у воді або в норах, розташованих на березі, при цьому вихухіль є... родичем крота. Оскільки хохуля переважно частину свого життя проводить під водою, вушних раковин у неї немає, а слухові отвори закриті шкірою.

3

Одна з найкрасивіших диких тварин України — **рись**. Досліджено не вивчено, для чого у рисі своєрідні «пензлики» на вухах, проте зафіксовано що без них її слух суттєво знижується.

5

Титул царя птахів носить найбільший з орлів — **беркут**. Розмах крил беркута сягає два з половиною метри, а вага — до шести кілограмів. Окрім величезних розмірів, його також виділяє хист до будівництва, його гнізда завширшки понад два метри, а заввишки — три з половиною метри і можуть витримати вагу людини.

4

Ще однією твариною, яка під захистом Червоної книги, є **зубр**. Заввишки понад два метри та вагою в тонну цей звір є близьким родичем бізона американського. Зубри унікальні у своїй самостійності. Вага малят при появі на світ — до 25 кілограмів, проте вже через півтори години після народження маля вже вільно пересувається і може прямувати за мамою та стадом. Через три тижні після народження зубри вже можуть харчуватися травою.

6

Величезний і грізний **бурий ведмідь** сьогодні також під загрозою зникнення. Незважаючи на великі розміри, ведмідь може розвивати швидкість до 40 миль/год, що практично втричі швидше за середньостатистичну людину. У зимовій сплячці пульс ведмедів може сповільнюватися до восьми ударів на хвилину. Дивовижним фактом про буріх ведмедів є також те, що найточніший спосіб визначення їхнього віку є підрахунок кілець на зрізі корінного зуба.

Веселый English

LET'S LEARN NEW WORDS!

Давай выучим новые слова!

TASK 1

Учимся писать новые слова.
Напиши на английском

jam – варенье

four –
четыре

a bed –
кровать

a box – коробка

TASK 2

Найди слова.

F	O	X	G	J	T
A	F	T	H	A	R
Z	R	B	D	M	B
X	D	E	R	E	O
C	E	D	S	A	X
D	F	O	U	R	U

a fox – лиса

TASK 4

**Буквы перемешались.
Составь слова.**

XFO

BDE

ORUF

ХОВ

MJA

TASK 3

Составь предложение из слов.

Напумер: I see a **box** under my **bed**.

Слова јат и fox

Слова bed и four

TASK 5

Прочитай слова.

F

X

B

x

R

D

J

B

Какие предметы изображены на картинке?

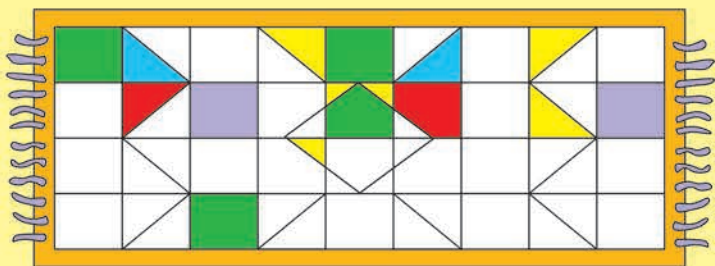

Прочитайте слова, составив их из первых букв изображений.

**КИЛИМОВІ
ДОРІЖКИ**

**Розфарбуй доріжку
симетрично.**

РАСКРАСЬ

ВЫ МОЖЕТЕ СДЕЛАТЬ МНОГОЕ

У Валеры есть старший брат. Его зовут Игорь. Недавно Валера узнал от брата, что ребята из его класса решили выпустить свою школьную стенгазету. Стенгазета – это самодельная газета на большом листе бумаги, которую потом прикрепляют к стене, чтобы все могли ее читать. Идея принадлежала Игорю. Брата Валеры очень любили школьные товарищи и всегда прислушивались к его идеям. Игорь сказал, что для начала им нужно выбрать из среды учеников класса группу, которая будет ответственной за выпуск стенгазеты. Она называется редколлегией. На заседании редколлегии обсудили план работы. Согласились также и с тем, что придется собрать немного макулатуры, чтобы на вырученные деньги купить все необходимые для издания газеты. Макулату-

ра – это любая ненужная уже бумага: различные коробки, исписанные и ненужные тетради, старые, прочитанные газеты и журналы. Макулатуру собирают в стопки и сдают в специальных приемных пунктах. Сбор макулатуры – это очень полезное дело. Потому что старая, ненужная бумага идет на переработку. Из нее делают новую бумагу, при этом экономятся запасы леса. Ведь бумагу делают из древесины, т.е. срубленных деревьев. Так вот, ребята решили заняться таким полезным делом, чтобы заработать немного денег. На эти деньги они смогут купить необходимые материалы для своей стенгазеты: большой, плотный лист бумаги, набор цветной бумаги, фломастеры и клей.

– Мы сможем сделать гораздо больше и лучше, когда мой отец вернется из коман-

дировки, – подумав, сказал Игорь. – Вы же знаете, он журналист. Я уверен, что он не откажет в помощи.

Ребята доверяли своему другу, потому что он ни разу не подвел их.

Газета действительно получилась интересной.

Валера даже попросил папу, чтобы вместе с ним пойти в школу и посмотреть на нее. Газета ему очень понравилась, хотя он еще сам не научился читать. Валере даже захотелось сделать дома такую домашнюю стенгазету. Раньше Валера даже не понимал, что так важно научиться читать. А теперь ему самому захотелось побыстрее этому научиться.

Есть очень много увлекательных и в то же время полезных дел и для вас, ребята. Не бойтесь браться за новое дело. И не унывайте, если не все сразу получается.

ФЕРМА

Для гри тобі знадобляться фішки та кубик. Щоб нагодувати тварин, дійди до фінішу.

Блакитна позначка – додатковий хід. Червона – пропуск ходу.

ЛЮБОВЬ МАТЕРИ

Одна женщина жила на окраине города со своей маленькой дочкой Маргаритой. У них не было близких, отец девочки умер еще до ее рождения, и бедная мать иногда была вынуждена оставлять девочку одну в доме, когда ходила на базар. Она делала это неохотно и только в крайних случаях.

Однажды маме было крайне необходимо пойти за какими-то покупками. Она накормила свою малютку и уложила ее спать, и когда та уснула, мама тихонько вышла и побежала в магазин.

В гостинной осталась гореть керосиновая лампа. Впопыхах мама забыла потушить ее, а в доме, кроме Маргариты, была кошка. Кошка прыгнула через столик, на котором стояла лампа, перекинула его, и лампа упала. Керосин разлился по полу, загорелся, и в квартире начался пожар. Квартира за-

горелась мгновенно. В кухне лопнуло окно, и из него повалил на улицу дым. Прохожий увидел дым и вызвал пожарных, но огонь очень быстро распространялся.

Жильцы дома выбежали на улицу. Вдруг все услышали крик и увидели женщину, которая, прорвавшись сквозь толпу, кинулась к горящему дому. «Моя малютка! Моя малютка! – кричала женщина. – Она там, наверху, одна в своей постельке!»

Женщина рвалась в огонь, но пожарники не пускали ее и говорили, что никто не может уцелеть в таком огне. «Пустите!» – кричала она и,

вырвавшись из рук пожарников, бросилась в огонь... Толпа остолбенела от ужаса.

Мать бежала вверх по полу-сгоревшим ступенькам дома, прямо в свою квартиру и в комнату девочки. Каким-то чудом девочка уцелела в дыму и в огне, и мама, завернув ее с головой в одеяло, успела вынести ее по ступенькам, которые рухнули сразу же за ее спиной. Никто не верил своим глазам. От радости мать даже не чувствовала боли.

Задумайтесь, ребята, насколько вы дороги своим родителям! И не огорчайте их!

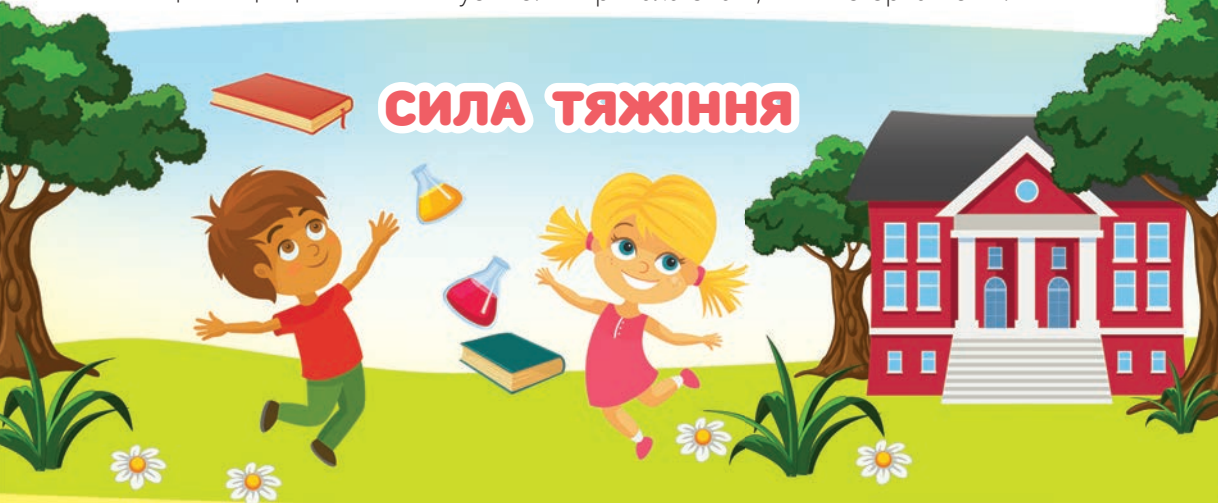

МАМА

Дорога усім людям мама на світі,
Вона найдорожча малесеньким дітям.
Ніхто так не любить дитинку, як мама,
Про діток турбується з самого рання.
Схилилась над ліжком засмучена мати,
Зовсім не до сну, коли хворі малята.
Постійно в журбі та думках нелегких,
Готова хвороби на себе звалить.
Вона за дітей своїх Бога благає
І щирі молитви Йому промовляє,
Щоб діток її наш Господь захистив,
Здоров'ям і щастям Він їх наділив.
Матуся про Господа дітям розкаже,
Навчить, як любити всім серцем Творця,
Та вибрати правильну, світлу дорогу,
Життям щоб своїм прославляли Отця.
Матусі навчать, як Богу годити,
Як вчасно серденько від злого закрити,
Святе Боже Слово постійно читати
І Божу любов до людей проявляти.
Я хочу звернутись сьогодні до мам,
Щоб Боженько віру вселив усім вам,
Молились усі ви за діток своїх,
А віра була міцна, як граніт.

Людмила Мілютенко

СИЛА ТЯЖІННЯ

За Божим задумом наша планета притягує до себе все, що до неї наближається. Це явище називається гравітацією, або силою тяжіння. У міру того як космічний корабель віддаляється від Землі, сила тяжіння зменшується, тому космонавтам складно залишатися непорушно на одному місці всередині корабля, незважаючи на те, що їхні скафандри дуже важкі. Усі незакріплені предмети також розлітаються в різні боки.

Уяви, що ти приходиш сьогодні додому зі школи, знімаєш взуття, а воно пливе в повітрі по коридору. Це було б дуже кумедно та незручно. Звичайно, поки ти на планеті Земля, таке неможливо, хоч багатьом це сподобалося б – було б легко пояснити, чому речі не лежать на своїх місцях.

Завдяки гравітації усе навколо, і ми також, залишається на одному місці, не піднімається вгору. Та ж

сама сила діє на планети, зірки ті інші небесні тіла – завдяки їй вони займають своє місце у Всесвіті.

Космонавтам доводиться довго тренуватися, перш ніж залишити нашу планету. Перебуваючи в космосі, вони також повинні тренуватися, щоб їхні м'язи не ослабли.

Щоранку, підіймаючись із ліжка і торкаючись ногами підлоги, згадуй, що великий Бог продумав усе до дрібниць, і подякуй Йому за це!

ГОРОД-АККОРДЕОН

Город, который появляется во мгновение ока и при необходимости так же быстро исчезает, легко сделать с помощью картона и красок.

Вырежьте из картона дома разной высоты и формы, с разными крышами.

Это могут быть не только жилые дома, но и учреждения, магазины, музеи и т.д. Раскрасьте каждый дом, нарисуйте ему окна, двери, балконы и т.д. Чем ярче будут краски, тем интереснее получится город!

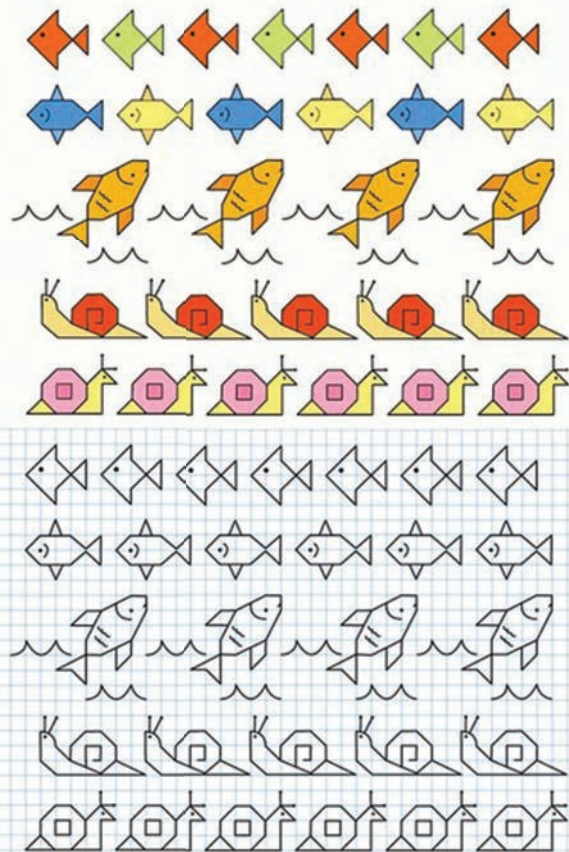
Соедините дома город в одну полосу, проклеив стыки с обеих сторон прозрачным скотчем. Первая улица-гармошка готова! Сделайте несколько таких улиц с домами разной высоты, расставьте их на полу – и вот уже в детской появился целый город-аккордеон!

После игры его удобно хранить, просто сложив «гармошкой» и убрав на полку.

Найди предметы на картинке.

Розфарбуй за взірцем.

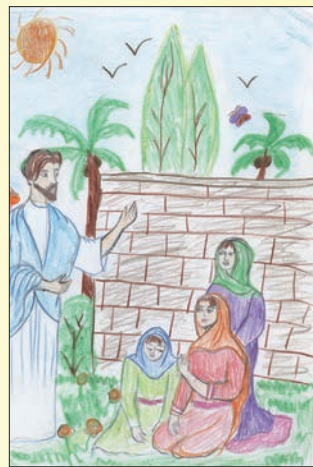
Артем Самар

Рома Дусь

Діана Пилипчук

Луїза Борисова

Дар'я Павлюк

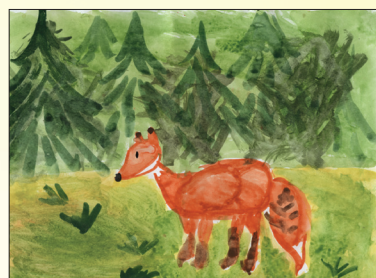
Віка Мудрак

Вероніка Дусь

Софія Бедлінська

Любов Паламарчук

Наталія Чебелюк

Анна Безкровна

Владислав Беженаров

Олександр Романюк

Аня Даценко

Єлізар Кузьменко

Олександр Беженаров

Вечірні історії

Пн - Пт
20:50

Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернет, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA
телеканал Надія

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

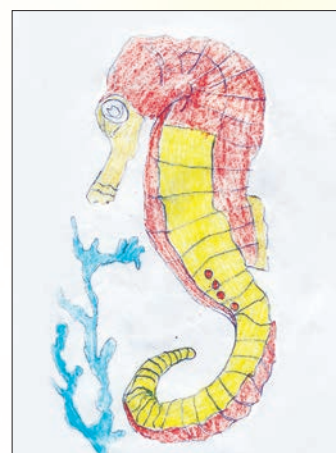
Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Віка Кот

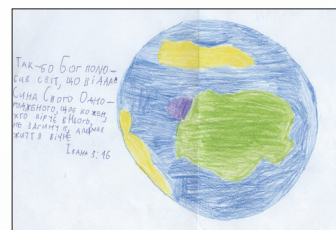
Іван Пилипчук

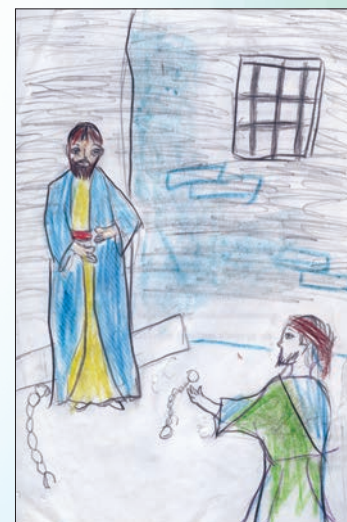
Мирослава Чайка

Софія Панітовська

Остап Гриновець

Антон Смик

Тарас Чебелюк

Ліда Кот

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

